בכורות לט

עניין: שעות פוסלות בקדשים

חידושי הגרי"ז – זבחים כה

שם אסר רבא ש"מ שעות פוסלות בקדשים, ופירש"י דל"ת מיום ליום בעי ולא משעה לשעה שאם נולד בי"ד בניסן בס' שעות ושחטו אותו בט' שעות אסור לזרוק דמו בי' שכבר עברה שעתו, משמע שפירושו דהחידוש הוא דבעשירית אסור לזרוק דמו כיון דנשלמה שעתו בשעה התשיעית, וכן משמע מלשון הרמב"ם פ"א ממעה"ק הי"ב שכ' שעות מועיל בקדשים ואם הוסיפו שעה אחת או פחתו שעה פסולים, ומשמע ג"כ דהחידוש הוא דאם עברה שעה נפסל, אבל קשה באמת לומר כן דהא החידוש הוא להיפך דאי לאו דמינן שעות והוי מניין מיום ליום הי' נפסל הקרבן בבקר דהא בבקר נשלמה שעתו בימים והשתא שמניין שעות הוא כשר עד השעה התשיעית. ומה"ת שכ' ואסור לזרוק דמו בעשירית, הרי הו"ל למימר מניין שעות וסותר לזרוק עד השעה התשיעית ולא נפסל מהבקר וצ"ע.

תפארת שלמה פרשת וירא

במסכת זבחים (כ"ה ע"ב) זאת תורת שעה פוסלת בקדשים. הרמז בזה על מעלת הנדיקים אשר לא יניחו מעבודתם כל היום תמיד, וכל עבודתם בכל כ"ד שעות ביום הם עוסקים רק בנרכי גבוה, והם המקיימים את העולם ובלעדם לא אפשר להתקיים אפילו שעה אחת, ועליהם אמר הכתוב (משלי ו, כב) בשכבך תשמור עליך, ר"ל השכינה הקדושה בכיכול שומרת ומצפה מתי יקוס הנדיק הזה ממשכבו, והיא מעוררת ומקיצה אותו, וזהו והקיצות היא תשיחך (שם) השכינה מקיצה אותו לעבר עמו, כמו שנאמר (שם לא, טו) ותקס בעוד לילה ותתן טרף לביתה. וזה שאמרו בגמרא (בכמה מקומות) זאת אומרת, זאת היא השכינה (זוה"ק פ' האזינו דף רצ"ז ע"ב) אומרת בקרב הנדיק, כמו שנאמר (שמות כד, א) ואל משה אמר, כאמור לדוד (תפלת נשמת), מי אמר, רק זאת היא האומרת כנ"ל. ולכך אמר הקדוש ברוך הוא המכסה מני מאברהם אשר אני עושה תמיד כי בלעדו אי אפשר להתקיים, אף על פי שידע הקדוש ברוך הוא כי לא תועיל תפלתו, מכל מקום אין דבר נעשה בעולם בלתי מברהם.